

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v právní věci

žalobce: **A. L.**

proti

žalovanému: **Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, IČ 72050250**
sídlem Opočíněk 57, 530 06 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2025, č.j. KRPE-101475-57/ČJ-2024-170022-SV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce napadl žalobou rozhodnutí specifikované v záhlaví tohoto rozsudku, kterým žalovaný rozhodl podle § 124 odst. 1 písm. b), odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění, přičemž dobu zajištění stanovil na 30 dnů počínaje dnem právní moci rozhodnutí. U žalobce se jednalo o opakované zajištění, pro přehlednost uvádí soud následující rozhodnutí ve věci žalobce:

- První rozhodnutí o zajištění bylo vydáno žalovaným dne 11. 11. 2024 pod č.j. KRPE-101475-24/ČJ-2024-170022-Sv.
- Dne 12. 11. 2024 podal žalobce v X žádost o mezinárodní ochranu.
- Dne 14. 11. 2024 vydalo Ministerstvo vnitra ČR rozhodnutí o zajištění cizince podle § 46a odst. 1, písm. e) zák. č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).
- Dne 18. 11. 2024 nabylo právní moci rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR č. j. OAM - 1529/VL-VL17-VL16-PS-2024, kterým byla žádost žalobce o azyl zamítnuta. Toto rozhodnutí napadl žalobce včasnou žalobou.
- Dne 19. 12. 2024 bylo žalovaným vydáno rozhodnutí č. j. KRPE-101475-49/ČJ-2024-170022-SV, kterým bylo podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4, 9 zákona o pobytu cizinců uloženo žalobci správní vyhoštění s dobou 3 roky, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 31. 12. 2024.
- Dne 25. 2. 2025 Krajský soud v Ostravě zamítl žalobu žalobce rozsudkem č. j. 19 Az 45/2024-22.
- Dne 1. 3. 2025 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. KRPE-101475-57/ČJ-2024-170022-SV o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění s dobou zajištění 30 dnů, které je předmětem tohoto soudního přezkumu.

Žaloba a vyjádření žalovaného

2. Žalobce považuje žalované rozhodnutí vzhledem k nedostatečnému odůvodnění za nepřezkoumatelné a navrhl proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Žalobce učinil součástí žaloby návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V konkrétní rovině pak žalobce uplatnil následující žalobní body.
3. Předně žalobce tvrdil, že se žalovaný dostatečně nezabýval jeho konkrétní situací, kdy je Moldavsko přímo ohroženo válkou, v případě návratu hrozí žalobci nástup na vojenskou službu a pokud k tomu nedojde, pak vzhledem k tíživým ekonomickým poměrům země a k nulovému zázemí žalobce, když vyrůstal v dětském domově, bude odkázán na nejistou solidaritu svých spoluobčanů.
4. Dále žalobce namítal, že měla být namísto zajištění v souladu s právní úpravou zákona o pobytu cizinců užitá zvláštní opatření, neboť jeho jednání nedosahovalo takové intenzity, aby bylo nutno přistoupit k zajištění žalobce. Žalobce pouze nerespektoval správní vyhoštění, neměl nahlášený pobyt, avšak trestné činnosti se na území ČR ani jinde nedopouštěl. Dále žalobce uvedl adresu, na níž se hodlá zdržovat (X) a uvedl jméno osoby, která je ochotna za něj složit finanční záruku (P. S., nar. X). Tyto skutečnosti blíže nespecifikoval ani nedoložil.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž platí, že vyjádření žalovaného není třeba podrobně rekapitulovat, neboť jeho obsah účastníci znají, nadto v řízení byl žalovaný úspěšný, přičemž v odůvodnění rozsudku je třeba vypořádat základní námitky toho účastníka, kterému soud za pravdu nedal; ostatně rozhodnutí soudu je primárně reakcí na žalobní námitky (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2021, č. j. 7 Ads 435/2019 – 34, bod 10; ze dne 28. 11. 2019, č. j. 7 As 71/2018 – 31, bod 34; ze dne 31. 10. 2019, č. j. 7 As 303/2019 – 49, bod 15; ze dne 29. 3. 2016, č. j. 5 As 74/2015 – 56; ze dne 25. 11. 2015, č. j. 2 Afs 174/2015 – 45). Teprve

a až v druhé řadě, je-li to pro vyjasnění stěžejních otázek nezbytné, reaguje soud i na vyjádření k žalobě (srov. shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 10 Afs 405/2020–41, bod 9). Soud proto pouze podotýká, že ve vztahu k adrese zamýšleného pobytu a k uvedení osoby, která je ochotna složit za žalobce finanční záruku, žalovaný uvedl, že se jedná o skutečnosti nové, v průběhu správního řízení o zajištění neuvedené, nadto žalobce tyto skutečnosti ničím nedokládá. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.), a to bez nařízení jednání, když žalobce o nařízení jednání nepožádal (§ 51 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Podle § 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců, je cizinec povinen: *pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a oprávněním k pobytu, pokud tento zákon nestanoví jinak.*
8. Podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců: *[p]olicie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit, nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.*
9. Podle ust. § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců: *[p]olicie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. (...)*
10. Podle věty první ust. § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců: *[d]oba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody.*
11. Podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí: *[z]vláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území je*
 - a) *povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly,*
 - b) *složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“),*
 - c) *povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo*
 - d) *povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly.*
12. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce byl dne 10. 11. 2024 v čase 5:15 až 5:30 hodin kontrolován hlídkou Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Odboru

cizinecké policie Pardubického kraje v rámci pobytové kontroly prováděné podle § 167 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců na pracovišti OPKPE Pardubice, na adrese Opočinek 57, Pardubice 530 02, kam byl žalobce předveden hlídkou Městské policie Pardubice ke zjištění totožnosti poté, co byl nalezen spící na chodníku a pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky v ulici Sladkovského, Pardubice. Na výzvu policie žalobce nepředložil žádný cestovní doklad podle § 108 zákona o pobytu cizinců. Následným šetřením bylo zjištěno, že žalobce je veden v evidenci nežádoucích osob na území České republiky, přičemž žalobce nepředložil platné oprávnění k pobytu, ani takové oprávnění nebylo z příslušné databáze zjištěno. Neoprávněný pobyt žalobce trvá již dva roky, žalobce nerespektoval opakované vyhoštění, nehlásil adresu svého pobytu. Sám žalobce uvedl, že spoléhá na to, že nebude policií kontrolován, bydlí různě u známých, jejichž jména ani nezná, většinou však přespává na ulici (v parku). V České republice hodlal žalobce ještě nějakou dobu zůstat, aby si vydělal peníze, jiné, než ekonomické důvody k pobytu v České republice nemá. Nevytvořil si zde žádné přátelské vazby, o kulturu a historii České republiky se nezajímá. V současnosti je zcela bez finančních prostředků (výpověď účastníka řízení ze dne 11. 11. 2024).

13. Vzhledem k tomu, že žalobce namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí, zabýval se touto námitkou krajský soud přednostně, neboť případná nepřezkoumatelnost by napadené rozhodnutí bez dalšího vylučovala z věcného přezkumu. Krajský soud po posouzení napadeného rozhodnutí však dospěl k závěru, že není nepřezkoumatelné, z jeho odůvodnění je zřejmé, z jakého skutkového stavu žalovaný vyšel, jak vyhodnotil pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudil (k tomu viz dále). Rozhodnutí je řádně odůvodněno a je dostatečně srozumitelné. V této souvislosti je také nutné zmínit, že nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy žalobce o tom, jak podrobně by mu mělo být rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která soudu znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28.2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016–24, ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017–35).
14. Zajištění představuje mimořádný institut cizineckého práva. Uložení zvláštních opatření má proto obecně přednost před zajištěním cizince. Zvláštní opatření podle § 123b zákona o pobytu cizinců však zároveň musí být skutečně účinné a cizinec musí být schopen splnit povinnosti plynoucí ze zvláštního opatření. Žalovaný v dané věci dostatečně vysvětlil, proč v případě žalobce nelze užít zvláštních opatření. Žalobce zde nemá žádné pobytové, sociální či ekonomické zázemí ani nemá možnost si legálně obstarat prostředky k obstarání základních životních potřeb nebo ke složení finanční záruky podle § 123c zákona o pobytu cizinců.
15. To, že žalobce v žalobě uvedl údajné jméno, příjmení a datum narození osoby, která by údajně byla ochotna složit finanční záruku zůstalo pouze v rovině tvrzení. Žalobce žádným způsobem připravenost takové osoby nedoložil (např. její písemné prohlášení). Stejně tak tvrzení žalobce o tom, že má zajištěno ubytování na konkrétní adrese, zůstalo zcela nepodloženo (žádné písemné potvrzení ani uvedení osoby, která mu má ubytování poskytnout). Nadto je v dané věci podstatné, že žalobce při výslechu dne 11. 11. 2024 sám uvedl, že nemá žádné peníze. Soud proto ničím nepodloženým tvrzením žalobce neuvěřil. Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 12. 10. 2016, č. j. 10 Azs 102/2016-56, body 35-43, nebo ze dne 8. 3. 2017, č. j. 10 Azs 26/2017), ke zvláštnímu opatření za účelem vycestování cizince nelze přistoupit, pokud zde existují skutečnosti nasvědčující tomu, že cizinec bude případný výkon správního vyhoštění mařit. Ve věci žalobce je přitom zjevné, že nejen že svá tvrzení nepodložil, ale s ohledem na

to, že nedisponuje žádnými finančními prostředky a je většinou bez přístřeší, nelze rozumně vyhodnotit použití zvláštních opatření podle § 123b zákona o pobytu cizinců jako vhodných a ani poskytnutí finanční záruky podle § 123c zákona o pobytu cizinců jako reálné.

16. Tedy krajský soud shrnuje, že po zhodnocení osobních, majetkových a rodinných poměrů žalobce a s ohledem na to, že žalobci bylo správní vyhoštění uděleno opakovaně poté, co předchozí vyhoštění nerespektoval, žalovaný postupoval v souladu se zákonem, když neuložil žádné ze zvláštních opatření podle § 123b zákona o pobytu cizinců a rozhodl o zajištění žalobce (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 5 Azs 20/2016-38, bod 41), přičemž krajský soud připomíná, že finanční záruka v průběhu správního řízení nebyla ani nabídnuta.

17. Pokud jde o námitku, že Moldavsko je přímo ohroženo válkou a v případě návratu hrozí žalobci nástup na vojenskou službu, tak k tomu soud uvádí, že uvedené tvrzení neodpovídá aktuální situaci v zemi původu, jak správně uvedl žalovaný, neboť Moldavsko aktuálně není ve válečném stavu. Nadto žalobce sám při svém výslechu dne 11. 11. 2024 uvedl, že v Moldavsku není nijak ohrožen na svém životě. Pokud jde o námitku tíživých ekonomických poměrů země původu a nulového zázemí žalobce, když vyrůstal v dětském domově, pak k tomu je třeba zopakovat, že tyto okolnosti

nejdou zákonným důvodem, který by bránil zajištění žalobce za účelem realizace vyhoštění. Žalobce sám přitom při zmíněném výslechu uvedl, že chce jet do Moldavska, a to asi po půl roce dalšího pobytu v České republice, když zde chce ještě setrvat za účelem výdělků (zjevně nelegálního, neboť žalobce bez oprávnění k pobytu nemá možnost získat oprávnění k ekonomické činnosti v jakékoliv formě).

18. Pro úplnost a nad rámec reakce na žalobní body krajský soud uvádí, že doba zajištění na třicet dnů podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců odpovídá reálné možnosti žalovaného připravit potřebné podklady pro realizaci vyhoštění žalobce, který nedisponoval žádnými osobními doklady.

Závěr a náklady řízení

19. Krajský soud tedy shrnuje, že shora uvedené rozhodnutí žalovaného o zajištění žalobce za účelem realizace správního vyhoštění bylo vydáno v souladu se zákonem a respektovalo individuální okolnosti případ žalobce. Krajský soud proto vyhodnotil žalobu jako nedůvodnou a zamítl ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.

20. Pro úplnost krajský soud dodává, že s ohledem na bezodkladné rozhodnutí o věci samé nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě.

21. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v ust. § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., když žalobce nebyl v soudním řízení úspěšný a žalované jako správnímu orgánu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rozsah jeho běžné úřední činnosti (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31.3.2015, č.j. 7Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS. Běžnou úřední činnost by přesahovaly zejména náklady správního orgánu vynaložené na obranu proti žalobám zjevně šikanózním, viz např. rozsudky NSS ze dne 8. 3. 2012, čj. 2 As 45/2012-11, ze dne 26. 10. 2011, čj. 7 As 101/2011-66, č. 2601/2012 Sb. NSS).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pardubice, 3. dubna 2025

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně